

'జనతా పార్కు' పేరు సార్దకం చేసుకుంటూ నిరుద్యోగులు, పెద్దలు పిల్లలు, ఇరుకు ఇళ్ళలో గాలి ఆడక కాస్తేపు చల్ల

గాలి పీచుకుందామని వచ్చిన వారితో నిండుగా కళకళలాడుతోంది.

గౌతమ్ రోజులాగే చెట్టునీడన కూర్చుని చదువుకుంటున్నాడు. గౌతమ్ ఉద్యోగం చేస్తూనే బ్యాంక్ పరీక్షలకి ప్రీపేర్ అవుతున్నాడు.

"ఈరోజు మర్యాదగా నుంచే ఎంతో చిరాగ్గా వుంది. ఎప్పుడప్పుడు కాస్త ఎండ తగ్గుతుందా? ఇంట్లోంచి ఎప్పుడు బయట పడిపోదామా అనిపించింది" తెల్సినంతే అనిపించి గౌతమ్ తలతిప్పి చూశాడు. ఎదురింటా యన... ఆయన తోపాటు తన ఇంటి ఓనర్, పక్కంటాయనా.

"అవును నాకూ అంతే. ఏంట్లో మన ఇల్లే ఇప్పుడు పరాయి కుటుంబం అనిపిస్తోంది." తన ఇంటి ఓనర్ పరంధామయ్యగొంతు అది.

"ఈరోజు మా కోడలు ఏమందో తెల్సా.. పనికి ఒక్కళ్ళూ లేరు ఇంట్లో. కంచాల దగ్గరికి మాత్రం పదిమంది పోగవుతున్నారు" రామకృష్ణయ్యగారి గొంతు జీరపోయింది కన్నీటితో. "పిల్లమీద, ఎలకమీద పెట్టి రోజులో కాలిగుసార్లు నోరు పారేసుకోందే మా కోడలికి ద్రవట్టదు"

"మీకు మీ కష్టం, బుఖం చెప్పుకోవడానికి మీ భార్యలైనా ఉన్నారు. నేనలా ఒక్కడినీ అరుగుమీద వాలు కుర్చీలో పడి ఉండాలి. ఇంటికి వాచ్మెన్ లా.. అలా ఉన్నా రోజు గడవడం లేదు" ఆయన తన ఎదురింటి ఓనర్ జగన్నాథం గౌతమ్ టుక్ మూసి వాళ్ళ మాటలు వింటూ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

వృద్ధాప్యం నిజంగా వచ్చేసే. వాళ్ళే కాదు అందరి వృద్ధులలోనూ ఈ భావేదన ఉంటోంది. చిన్నవాళ్ళు తమని ఆదరించటం లేదని, గౌరవించటం లేదని ఎంతో దిగులు, ఆక్రోశం, కోపం. వాళ్ళ వైపు నుంచి వాళ్ళు ఆలోచిస్తున్నారు. కొడుకు కోడళ్ళ వైపు నుంచి ఎందుకూ ఆలోచించరో? పూర్వం రోజుల్లో ఇలాంటి మస్యలు వస్తాయనే 'నాన ప్రస్తం' అనే ఒక దశని ఎప్పుడెప్పుడో వచ్చిందా?

గౌతమ్ పరంధామయ్యగారి ఇంట్లో చేరినప్పటి నుంచి ఆ మూడిళ్ళూ ఉండే సభ్యుల మాటలు ఆప్పుడప్పుడు వద్దనుకున్నా వింటూనే ఉన్నాడు. పరంధామయ్యగారు, ఆయన భార్య పార్వతమ్మ

జాతి మలవ్యం

ఇద్దరికీ బీసీ, షుగరూ.
 "కాస్త కూరల్లో ఉప్పు తగ్గించు తల్లీ.. మమ్మల్ని మంచమెక్కిస్తావా ఏంటి? మా కూరలు విడిగా తియ్యి.. ఆయనకి షుగరు తగ్గటం లేదు. పులుసుల్లో బెల్లం అంత ముద్ద వెయ్యకు.."
 పొద్దున్నే పార్వతమ్మ రోజూ చదివే దండకం ఇది. పోతే పక్కంట్లో రామకృష్ణయ్యగారికి బీసీ, ఆయన భార్య సీతకి షుగర్. వాళ్ళ కోడలు సౌమ్య ఉద్యోగానికి వెళ్ళుంది కాబట్టి ఇంచుమించు వంట బాధ్యత భార్య సీతమ్మగారిదే. "అదృష్టవంతురాలివి పార్వతమ్మా.. కోడలు ఇంట్లో ఉంటుంది కాబట్టి.. మీ ఇద్దరికీ పథ్యం, పానం చూసుకుంటోంది. మా కోడలు పిల్లల్ని సవరించుకుని టిఫెన్ చేసుకుని టింగురంగా అంటూ బయటపడ్తుంది. ఇంట్లో పనులన్నీ నా నెత్తినే.."
 "ఏం అదృష్టంలే సీతమ్మా.. మొన్న ఆదివారం కూరలో ఉల్లిపాయలు వేసింది. ఆదివారం మేం

తినం అని తెలుగూ.. ఏమన్నా అంటే మనం అంటుంది. ఆదివారం పిల్లలకి వాళ్ళు చేయకపోతే ఊర్కారు అని సాగిస్తూనే ఉన్నాం. రోజులు మాకోసం చప్పిడి కూరలు మాకు వచ్చి విడిగా మసాలాలు వేసి బండుకుంటున్నాం. ఇంట్లో ఒంట్లో బావుండదని ఆమాత్రం వంటకాల్లో ఇన్నాళ్ళూ నేనే చేశానా? ఏది ఎక్కువైనా నో మూసుకు తింటున్నాం.."
 "ఎంత పెద్దకొడుకైతే మాత్రం ఎప్పుడూ నా నెత్తినేనా.. ఉంచుకోడానికి ఇంకా ఉన్నార ఒక్కళ్ళూ పదిరోజులు తీసికెళ్ళరు అంటూ సభ్యులు గుతుంది మా కోడలు" సీతమ్మ వాటియం ఎన్నోసార్లు, పొద్దున్న పదకొండు, పది గంటల సమయంలో రెండిళ్ళ మధ్య గోడ దగ్గర కూర్చుని ఒకళ్ళ సాధకబాధకాలు ఒకళ్ళతో చెప్పిపోతుంటూ ఉంటారు. గౌతమ్ ఉన్న రూమ్ కిట్ దగ్గరలోనే గోడ ఉండటంతో గౌతమ్కి ఇంట ఉండే వాళ్ళ కబుర్లు వినిపిస్తూనే ఉంటాయి. వా మాటలే కాదు.. సాయంత్రం వాళ్ళిద్దరూ గుడ వెళ్ళగానే కోడళ్ళు ఆ గోడ దగ్గరికి తయారవుతూ తమ గోడు చెప్పుకోవడానికి.

"నువ్వైనా కాస్తేపు బయటికిపోతా. సౌమ్య.. ఈ ముసలాళ్ళతో ప్రాణం నిసిగిపోతే దనుకో. పొద్దుట్టింపి రాత్రి దాకా చాకిరి అయ్యి ఇందులో ఉప్పుఎక్కు, పులుపు తక్కువ అంటు వంకలు" రాధ అక్కసు
 "ఈ ముసలాళ్ళు ఉల్లిపాయ తినం, మా తినం అంటూ మా ప్రాణాలు తీస్తున్నారు. నా అత్తగారి చప్పిడి కూడు తినలేక విరక్తి పుడుతోంది అనుకో..". సౌమ్య నిట్టూర్పులతో తన బాధ వెల్లడించుకుంటోంది.
 "బయటి నుంచి ఏ సమోసాలో.. సుకోడీల్ తెచ్చుకున్నా తప్ప.. ఇంట్లో చేస్తే.. మేం తినంగా ఇంకో టిఫెన్ చేయకూడదా అనడం.."
 "వెధవ ఇట్లీలు పొద్దున్న రాత్రి తినలేక పిచ్చెక్కిపోతోంది"
 "కొబ్బరి కొల్పోరాల అంటూ ఆ పచ్చిడి పని

Chaitanya

రాదు”

“వంట చెయ్యడమే మర్చిపోతున్నాను. కాలేజీ అయ్యాక సరదాగా ఎన్ని రకాల వంటలు, కేక్స్ చేయటం, స్వీట్లు చేయడం నేర్చుకున్నానో.. పిల్లలకి ఒక్కటి చేయడానికి లేదు”

సెలవలు ఉన్న రోజుల్లో.. గౌతమ్ పార్కుకి వెళ్ళకపోతే ఈ రకం సంభాషణలు వింటూనే ఉంటాడు.

“మా కోడలు ‘అన్నం పెట్టాను’ అనేవరకూ అలా అరుగుమీద పేపర్ పట్టుకుని కాలక్షేపం చేయాల్సిందే.. ఓకోరోజు పద కొండు.. పన్నెండు.. అవిడకీ య వచ్చినప్పుడు పిలుస్తుంది”

ఎదురింటి జగన్నాథంగారి మాటలతో మళ్ళీ ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు గౌతమ్ ముగ్గురికీ సొంత ఇళ్ళు ఉన్నాయి. డబ్బుకి తక్కువ లేదు. అయినా ఇలాంటి సమస్యలు.

ఎక్కడుంది లోపం. పూర్వంలా ఆప్యాయతలు లేవు. ఆదరణలు లేవు అనుకుంటారు. కానీ ఇదివరకులా అందరూ ఇంట్లోనే ఉండటం లేదు. సగం

మంది ఆడవాళ్ళు బయటికి వెళ్ళివచ్చి ఇంట్లో చిన్న చిన్న పళ్లతో, చిన్న వంటలతో సరిపెచ్చుకోవాలనుకుంటున్నారు. పిల్లలకు మునుపలా ఇదివరకటి లాగా లేవు. వాళ్ళ వెనుక ఉండి వాళ్ళతోపాటు ఇంచుమించు చదవాల్సి వస్తోంది. చదివించి హోమ్ వర్క్ చేయించాల్సి వస్తోంది. ఆహారపు అల

వాట్లూ మారిపోయాయి. ఫాస్ట్ ఫుడ్స్.. ఇతర ఫ్రైడ్స్ సైప్స్ అంటూ అందరూ ఎన్నో కొత్తరకాల వంటలు నేర్చుకుంటున్నారు. రోజూ పప్పు, కూర, పచ్చడి అనే పద్ధతి ఎప్పుడో పోయింది. వైరెటీ కోరుకుంటోంది జిహ్వా. వయసులో ఉన్న వాళ్ళకి ఈ చిరుతిళ్ళు సంతృప్తిని ఇస్తాయి. వాళ్ళ ఆరోగ్యంలో పెద్ద మార్పు రాదు.

“వాళ్ళు పోయేటప్పటికీ మనకీ బీపీలు, షుగర్లు పట్టుకుంటాయి. ఈ జన్మకింక నోట్లో కరక్కాయే” రాధ, సామ్య వాపోవడం గుర్తువచ్చింది గౌతమ్ కి.

ఈ సమస్యకి పరిష్కారం ఏమిటి? వృద్ధాశ్రమాలు కొన్ని ఎంతో బావుంటున్నా అందులో చేర్పించడం చిన్నవాళ్ళకి ఇష్టమయినా పెద్దవాళ్ళు బప్పుకుంటారో లేదో అన్న సందేహం. పెద్ద

వాళ్ళకి “మేము అక్కడ ఉంటాం” అనడానికి అవమానంగా ఫీలవడం.. ఇలా లోలోపల తిట్లు కుంటూ, మనసు పాడుచేసుకుంటూ.. అసంతృప్తితో జీవనయానం సాగించడం.

“సరే.. రేపు మళ్ళీ కలుద్దాం.. చీకటిపడింది.. బయలుదేరుదామా?” పరంధామయంగా గారు లేవడంతో మిగిలిన ఇద్దరూ కూడా ఆయనతోపాటే లేచారు.

“అంకుల్.. స్లీప్ ఒక్క ఊణం” గౌతమ్ చలువ కున్న వాళ్ళ ముందుకి వచ్చాడు.

“నువ్విక్కడే ఉన్నావేంటోయ్.. ఇందాకట్టింది గమనించనే లేదు”

“నేను చెట్టు వెనుకవైపు ఉన్నాను. అందుకే గమనించలేదు. నేను మీ మాటల్ని వింటూనే ఉన్నాను”

“ముసలాళ్ళం.. ఏదో ఇలా కాసేపు కాలక్షేపం చేస్తాం లోకాభిరామాయణం చెప్పుకుంటూ”

ఎం. నాగలక్ష్మి

రామకృష్ణయ్యగారి ఇంట్లో మూడు బెడ్ రూమ్లు ఉన్న పార్సన్ ఒకటి ఉక్కిగా అదే నెల ఖాళీ అయింది. అంతే రామకృష్ణయ్య, పరంధామయ్యగారి భార్యలతో ఆలోచించి ఒప్పించారు. ముగ్గురూ కొడుకులతో చెప్పి రామకృష్ణయ్యగారి ఇంట్లోకి మారిపోయారు. జగన్నాథంగారు పరంధామయ్యగారు. ఇంట్లో అద్దె చెల్లిస్తారు తమ వంతుది. వంట చేసేటానికి రెండు పూలలా వచ్చే మనిషి కుదుర్చుకున్నారు. పాత పనిమనిషి ఏమీ గానూ ఉండనే ఉంది. ఎవరికైనా బాగుండాకపోతే హాస్పిటల్ కి వెళ్ళడానికి డాక్టర్లకొకళ్ళు తోడుగా వెళ్ళున్నారు. అప్పుడు ఆ వసరం అన్సిస్టె గౌతమ్ సాయం తీసుకుంటున్నారు. సాయం

ముగ్గురూ కుచేసి పది నిమిషాలు కూర్చుంటే నేను మతో కొంచెంసేపు మాట్లాడానుకుంటున్నాను" గౌతమ్ అనగానే ముగ్గురూ కూర్చున్న వాళ్ళ ముఖాలు కాస్త నిశ్చలమైంది. 'ఇప్పుడు ఈ కుర్రవెధవతో కూడా క్లాస్ పీకింగ్ కోవాలి కాబోలు' అన్నట్లు ఉన్నాయి వాళ్ళ ముఖాలు.

ఆ తర్వాత గౌతమ్ అరగంట మాట్లాడినా ముగ్గురూ అలా ఇంచువింపు నోళ్ళు తెరచుకుని పించు ఉండిపోయారు.

"ఈ నిర్ణయం మీరు మీ పిల్లలకి చెప్పేటావుంటుంది. మూడు నాలుగు నెలలు చూడండి. లేకపోతే మళ్ళీ ఇప్పట్లాగే ఉండచ్చు. పిల్లల దగ్గర ఉన్నట్టుగానూ ఉంటుంది. విడిగానూ అప్పట్టు ఉంటుంది. ఇలా భయపడుతూ ఒక మటపడి కబుర్లు చెప్పుకోవసరం లేదు. మీ ఆరోగ్యంతో పాటు మీ కొడుకులు, కొడుళ్ళ ఆరోగ్యాలు బాగుండాతాయి. వాళ్ళ సరదలు, వాళ్ళ ఆనందానికి మీరు అడ్డురానప్పుడే వాళ్ళు మిమ్మల్ని గౌరవిస్తారు."

గౌతమ్ సలహా ముగ్గురు పెద్దలకి వచ్చింది. గౌతమ్ వెళ్ళిపోయాక ఇంకో అరగంట కూర్చుని అన్ని సాధకభావనలు చేర్చించుకున్నారు. ఆఖరికి అంజనా ఒక నిర్ణయానికి వచ్చి ఇంటికి వెళ్ళి దారి పట్టారు.

★ ★ ★

రామకృష్ణయ్యగారి ఇంట్లో మూడు బెడ్ రూమ్లు ఉన్న పార్సన్ ఒకటి ఉక్కిగా అదే నెల ఖాళీ అయింది. అంతే రామకృష్ణయ్య, పరంధామయ్యగారి భార్యలతో ఆలోచించి ఒప్పించారు. ముగ్గురూ కొడుకులతో చెప్పి రామకృష్ణయ్యగారి ఇంట్లోకి మారిపోయారు. జగన్నాథంగారు పరంధామయ్యగారు. ఇంట్లో అద్దె చెల్లిస్తారు తమ వంతుది. వంట చేసేటానికి రెండు పూలలా వచ్చే మనిషి కుదుర్చుకున్నారు. పాత పనిమనిషి ఏమీ గానూ ఉండనే ఉంది. ఎవరికైనా బాగుండాకపోతే హాస్పిటల్ కి వెళ్ళడానికి డాక్టర్లకొకళ్ళు తోడుగా వెళ్ళున్నారు. అప్పుడు ఆ వసరం అన్సిస్టె గౌతమ్ సాయం తీసుకుంటున్నారు. సాయం

శిల్పా సంబరం

ఆమధ్య బాబీ డియోల్ 'సువ్య ఇండియన్ షకీరావి' అని పొగడిన దగ్గర్నుంచి శిల్పాశెట్టి ఆనందం పట్టలేకపోతోంది. తనని వరల్డ్ ఫ్యాషన్ పాప్ స్టార్ తో పోల్చడంతో శిల్పా ఆనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరైపోతోంది. ఆ ఆనందంలో ఆమె దగ్గరకి వచ్చిన ప్రతి ఆఫర్ ని ఎడాపెడా ఒప్పేసుకుంటోంది. ఆ సినీ మార్కెట్ తనది చిన్న వేషమా, పెద్దదా, డాన్స్ నంబరా అని కూడా ఆలోచించడం లేదట. మరి ఇలా అయితే ఆమె కెరీర్ ఎంత వరకూ స్థిరంగా వుంటుంది అని ముక్కున వేలేసుకుంటున్నారు సినీజనాలు.

కూరలకి, పొద్దున్న పాలకి, గుడిచెక్కెనా న్నారు. ఇటు వాకింగ్, అటు కాలక్షేపం చేసే అయిదుగురిలోనూ కొత్త ఉత్సాహం వచ్చింది. వంట మనిషి వాళ్ళకి కావాలనే నట్టు వండుతోంది. మనుమలు రోజూ సాయంత్రం కాలక్షేపానికి వస్తూనే ఉన్నారు. కోడళ్ళు, కొడుకులు ఇదివరకటి కంటే శ్రద్ధగా పొద్దున్నా, సాయంత్రం వచ్చి బయటి రింబి "ఏమైనా కావాలా?" అని అడుగుతున్నారు. ఆరోగ్యం గురించి విచారించు న్నారు. డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్ళి డేట్ వచ్చింది. రిమైండ్ చేస్తున్నారు. ఇప్పుడు గోడ సక్క అత్తల, కోడళ్ళ సమావేశాలు లేవు. ఒకళ్ళ మీద ఒకళ్ళు చెప్పుకోవడం లేదు, సాయం కాలాలు వాళ్ళు వాళ్ళ పికార్లు, సినీబూలు అత్తగారు, మామగారు ఉన్నాక వెళ్ళడం కుదురుతుందా? అనుకుంటూ మనిషి చంపుకుని లోపల తిట్టుకుంటూ ఉండక హాయిగా ఫ్రెండ్స్ ఇళ్ళకి అటూ, ఇంట్లో వెళ్ళిపోతున్నారు. ఎవరు వెళ్ళున్నా దిసారి పెద్దవాళ్ళందరికీ చెప్పి వెళ్ళున్నారు. ఇప్పుడు వాళ్ళకి ముగ్గురు కోడలు కులు, కోడళ్ళు. రోజూ సినీలో ఒకళ్ళు వచ్చి కేమసమావేశం కనుక్కుంటున్నారు. అలాంటి రాలు అడిగి తెలుసుకుంటున్నారు. తీర్థయాత్రలకి పంపిస్తున్నారు. సెల్ఫు వాళ్ళకి వాళ్ళ ఆరోగ్యం ఎంతో బాగుంటున్నట్టు అన్సిస్తోంది. హఠాత్తుగా వయసు తగ్గినట్టు అన్సింది హుషారుగా ఉంటున్నారు. వాళ్ళకి కావాలనే నట్టు భోజనం, మధ్యాహ్నం నిద్ర, సాయం త్రం గుడి, పార్కు, ఇంట్లోనే ఎప్పుడూ తమ ఈడు ఉన్న వాళ్ళు కంటే పెనీ..జీవితం మెరుగి వారికి ఆనందంగా వుం స్తోంది. ఇంత చక్కటి ఆలోచన తమకి పదేళ్ళుగా పక్క పక్క ఇళ్ళల్లో ఉంటూ వినాడూ ఎందుకు తట్టలేదా అని ఆశ్చర్యపోతూ ఉంటారు. గౌతమ్ కి అయిదుగురు పెద్దవాళ్ళు ఆశీర్వాచనాలే కాకుండా, మూడిళ్ళు జంతుల నుంచి కూడా ఆశీర్వాచనం ఆప్యాయత లభించాయి.

★